

SZTARISINSZTVO,

I

ZVACSINSZTVO,

SZEM SZPODOBNIMI PRÍLIKAMI

ZA VOLO,

SZVADBENI MLADIENCZOV.

S. L. D.

V. SOPRÓNI,

SZPÍSZKAI: SZIESZ ANTONA VU LETI

1 8 0 7.

R 240 a

Bogásztvo, i' vrejdnošt praj od Ocsé szhája,
Ali dobra 'sena od szamoga Bogá.
Blá'seni sze velí on od Salamona,
Komi dobra 'sena sze dáje lašztivna.

Gyöngyösi.

R 240 a

D 40/407254

SZTARISINSZTVO.

*Z-káksimi recsmi je potrejbno tim Sztari-
slnom sznehé k-mó'si profsziti, vu vrejmeni
obszlü'sávanyá zapitka, govorécsi :*

Poszljühnite moji drági! povejm vam pra-
viczo, nebom vam gúcsao nikakfe, féle fri-
liczo, nego isztino posztávím pred vasz, edno
malo dopüscsejnya mi engedüjte, dokecs
vam naprej primešzém ino povejm to szvéto
histvo. Szvéto histvo je Gofzpodin Boug
teda nazztavo, gda je Ádama na szvoj kejp
sztvouro, i' nyega vu Paradi'som posztavo,
tam gdabi 'ga vujšzpao, vu szneh nyemi
edno rebro vö vzévsí, ino je z-toga rebra
'senšzko sztvouro, ino je tak k-tomi m'sko-
ni posztavo — Blá'seni je on kí má vörno
i' dobro 'seno, ár je dobra 'sena hi'se le-
pota, blá'seni je on, koga Boug etak la-
gofzlovi, ár je tou nyemi nebeszki Orsz:

ino dñse zvelicsanye. *Lambertus Stevana* je Boug blagoszlovo kakti nigda Tóbiássa je prigledno, nyegovo hi'so je povéksao z-ednim izinom, nyegovoga národa ino 'slájhte z-ednov vejkov je naplodo — Ete nyegov szin, brezi tñvárissa bodoucsi, profzo je szvoje-ga Sztvoritela, kajbi nyemi dáo nyegovoga pomocsníka, z-steroga bi fzi pár zbüdo szvoje-ga 'sítka, ino kajbi velzélo, i' szrecsno tá troso dñeve szvoje na zemli — Kí gdabi fzi izkao med Múrov, ino Rábov primerjeno-ga tñvárissa, i' nejga je mogao najdti, ne-go pri etoj postenoj hi'si, zvalo fzi je edno posteno Oszobo, kako *Vertes János a csér* dévojko 'Su'so, nyou zaglednovsi, taki fzi jo je zaroucsó, za szvojo prísefztno Zákon, izko tñvárissiczo, ino k-nyej szvojo lübézen va szrezi szvojem gori je nadigno. Zato csi fze vam vídi, ino je vassa vola, naj fze radüje velz odvejtek vu nami, vassa csi 'Su'sa, naj nam bou nas pomocsník, ino vekivecsni úrocsník — Eto szo nakráczí nas-se récsi, na ftere récsi od vász eden lejpi ino velzéli odgovor csákamo.

Odgovor dájó Roditelje:

Csi je eto Bogá Ocsé szvéta vola, kaj fza, fze etivi ofzobi polübile, prouti tomi ne sztánem ní jasz, ní Mati, ní drüga — kak e féle 'slájhta.

Na eto Sztarissina píta :

Záto szlobodno zdaj'se pítam nyé, jeli
lúbi eden drügoga ali nej? Čsi szta sze po-
lúbila: v-rouke fzi naj szégnetá, imo fzi dá-
ri naj dájeta.

*Gda Sztarissina sznehou szprofzi, ádomás
etak naj gori nakloni :*

Ali razmite vfzi kare valz je Boug dáo
vu hi'si etoga postenoga Gofzpodára: Etak
velí szám Gofzpodin Boug nebeszki; kaj je
nej dobro csloveki szamomi biti, nego nye-
mi je potrejbno pomoucs meti, ftera po-
moucs bode pouleg nyega. Ár jaj tomi jedi-
nomi! ár csi doli opádne, obetesá, ali 'sa-
lofzt 'ga obíde, nikoga nejma, kibi'ga gori
pomogao, imo obészelo. Glih rávno tak
i' ete nas mladénecz po iméni *Lambertus
Jósef*, nei je mogao szám biti, nego po
drügi dobri lüdihi tanácsi, szprofzo fzi je
pri etoga postenoga Gofzpodára hi'si edno
dévojko po iméni 'Su'so, liki fzo i' na tou
rokou dáti, da jo nyemi z-dobre- voule vu
szvéto hístvo dájó. Za etoga véksega szve-
doufztva volo, přineszli szmo dvá pinta ví-
na na ádomás, da eto nasse szkoncsávanye
sztalnejse bode, imo sze ne bode moglo pred
lidmi, nikak gori zbontati — Terminus pa
nehámo do Jürjavoga dnéva, imo gda fífti
vezéli Jürjav dén pride, teda nam to dé-
vojko morete v-rouke dati. Mí pa do fífti-

toga vrejmena tü nehámo eden ftertinyak ví-
na, edno ízou, ednoga biká tretyáka, edno-
ga golzáka petáka, edno reczo-kveczo, ed-
noga tücsnoga bravá, ednoga kokouta po-
pevca, da nam do tífztoga dnéva lepou
morete hrániti to nasso dévojko — Eto ízo
nakráczy nasse recsí, Boug dáj vnogo táksi
ádomásov piti, kaj bi mí íziní 'senili, cserí
k-mó'si dávali, Jüncze, ino goricze odá-
vali, a ti hüdi nam pa Boug ne dáj piti.
Kíkoli bode pio z-etoga ádomása, naj bode
zdrav, i' velzél, a kí pa 's-nyega nebode
pio, gláva 'ga naj ne pobolí. Etima hísní-
koma pa Gofzpodin Boug dáj dúgi 'sítek, med-
nyiva právo-csífzto lübéznofzt, blá'feni po-
rod, z-nebefzke vífzíne dober blagofzlov,
z-zemlé obilen 'sér na vfze íztráni, naj
nyidva Gofzpodin Boug blagofzlovi vu vízá-
kom nyidva pobo'snom dugoványi.

Hí'snikov dú'snofzt.

Znamenito dugoványe jetou, drága-brát-
tya! po fterom cslovik lejko ali ízrecsen,
ali pa jáko nefzrecsen posztáne na ízvejti. —
Dönok fze pa tífzti, kí sze prav Gofzpodno-
ga Bogá bojí, k-nyemi fze vu poníznoj mo-
lítvi ízvojoj pribli'sáva, ino csedno i' jedno
ízvoja dela opráva, nefztanoma bátrívno
napozloucs ino ízkrb Bó'so zavüpa tüdi vu
etaksem tüváritvi ízvojem tou je tou, vu
híftí ífzvétom. Ár je híftvo ífzvétó edna
po'ena, Bougi priétna, íftáva cslovecsa,
ftero

ftero je szám Gofzpodin Boug, liki nász od-
toga pífzmo físvéto vcsí, za veliki i' moudri
zrókov volo nafztavo. — Ar dabi te prvi
cslovik fztvorjen bio od Gofzpodnoga Bogá,
ino bi eden máli csafz li fízá m prebívao na
zemli, i' nebi meo i' najfao k-fzebi glíhne
fztvári; takje fízá m Gofzpodin Boug etak
velo prífzebi: nejje praj dobro, naj cslovik
fízá m bode, i' nafzami 'sivé. Jafz nyemi scsém
tiivárisfa ino pomocsníka dati, steri okouli
nyega ino pred nyim bode. Sztvouro je záto
Gofzpodin Boug 'senfzko, ino je nyou k-tomi
prvomi csloveki, k-moskomi pelao. Nad
tejm fztvorjenyom, nad touv 'senfzkov,
dabi fze on, tou je tou, Ádam, jáko radí-
vao, je etak erkao: tou je práj edna koufzt
z-moji koufzt; ino tejlo z-mojga tejla.
Gofzpodin Boug je pa nyéh blagofzlovo ino
pravo: boj dita vüva rodna, narájajte fze ino
fze povnósávajte, i' napunite zemlou, ino
fzebi nyou podlósno vcsinta. — Ete recsf
físvétoga pífzma, lepou záto pred náfz dáva-
jo one moudre zroke, ftere je meo Gofzpo-
din Boug pri nafztávlanyi físvétoga híftva.
Oprvim ete zrok: naj bi moski ednoga po-
mocsníka ino vörnoga priátela mogao meti
okouli fzebe, kí fze naj 's-nyim vu vfzem
dobrom prav vjedína, nyemi na fzlüsbo
bode, nyegovo fízrecso liki fízvojo naprej
pomága, nyega fztálno líibi, vu nevoní brá-
m, ino troufta, i' tak prinyem, ino 'snyim
vjedínani, fízrecsno i' vefzélo tá trosi dñeye
fízvoje na zemli. Eden *drügi* zrok pa, za

steroga volo je Gofzpodin Boug fzveto hiftvo naiztavo, je páli ero, najbi fze narájao ino povno'sávaeo národ cslovecsánfzki. — Nej sze je vidilo Sztvoriteli nebeszkomi, kaj bi zemla ednouk vcsaszi puna lüdi polztánola, kajbi fze ona vcsaszi ednouk z-lüdmí napunila; nego najbi fze lidjé pocsaszom li eden od drügoga narájali: i' rávno fze je tüdi v-etom dugoványi 'se velika modroufzt ino dobrouta Bósa vö fzkázala k-národí cslovecsánfzkomi. Ár je tak fteo nas Ocsa nebeszki fzvoje fziní ino cserí na zemli vu edno veliko tüváríftvo vküp-fzpraviti, ino vu nyihovi fzericzáj lübézen, fzmilenofzt, i-dobro-volnofzt pobüditi; najbi oní po vjednanej moucsi fzvojoj tejm lesej eden-drügoga fzrecsnoga vcsiniti, i' po fzvojoj právoj pobo'snoszti 'sítek, blá'senszftvo, ino radoftz vekivecsno zadobiti mogli. Vídimo záto! kaj je Gofzpodin Boug, li za etoga volo nasztavo hiftvo fzveto med lidmí, ftero je natüri ino potrejbcsinam cslovecsáuszki tak jáko hafznovito, i' ftero csloveka od vnouge féle pogibelnoga i' nefzrecsnoga fzküsávanya lejko bráni, varje. — Vcsí náfz tüdi pífzmo fzveto escse i' tou, kaj ti pobó'sni, pokorni h'f'niczke, fteri fze sztálno vu Bougi viipajo, ino pouleg nyegove fzvete právde, voule, 'sivéjo, nefztanoma vu vszákoj nevouli od nyega lejko bátrívno csákajo pomoucs, i' blagofzlov nyegov. Ali, pífzmo fzveto náfz tüdi mocsno kraj-odvracsüje od vszákoga necsífztoga tüvríftva, ne.

necsísztoğa 'sítka, i' ne zrédnoga, hü-
doga po'selejnya; záto, ár fze ono z - Bó-
sov právdov ino 's - nyegovim tanácsom
protiví, ino csloveki doſzta - féle pogibelnoízt
naprávla. — Pri etaksem znamenitom, na czej-
li 'sítek cslovecsáníſzki naſztávlenom, tüváríſtvi
je pa du'sen vſzáki zdaj 'se nadale; kí nescse
vnejmar tá 'siveti ná ſzvejti, one velike
dú'snoſzti, dobro vu ſzebi premíſzlíti, ſte-
re dú'snoſzti cslovik po tóm tüváríſtvi, po
ſzvétom híſtvi, na ſzébe vzeme, ino vzéti
more; i' za ſteri dú'snoſzti volo ſzebé ti
nouvi hí'sniczke mitmá eden-drügoga doli
zavesüjejo, ino ſzebi mitmá ócsivelžno ob-
lümbo csiníjo. Premíſzlimoſzi i' mí tüdi,
vu ſzebi dobro zdaj, ka náſz od toga vcsí
naſſe Kriſzcsáníſzko vadlíványe, ali pa rejcs
Bo'sa, ino vcsenyé Kriſztuſſevo. — Mou's
fze naj, velí ono, tak ponáſa praj k - 'ſeni
ſzvojoj, líki Kriſztuſ Jelus k-ſzvétój-Materi-
Czerkvi. Mou's naj gláva ino prejdnyi bo-
de práj vu hí'si ſzvojoj, ino pri deczi i'
dr'sini ſzvojoj; on naj vuſzem dobra pél-
da práve pobo'snoſzti bode hí'si ino deczi ſzvo-
joj i' naj cſedno, pokorno, ino poſteno bode
ponáſſanye nyegovo povíſzud pred Bogom
i' lidmí — On naj ſzmíleno, i' rázumno vcsí
ino ravna 'ſeno ſzvojo; naj potrplejnye má
znemocsnoſztami nyénimí; kakti naj-vörnejſi
i' naj-dragsi priáteo nyéni, naj on ízrecso
nyéno naprej-pomága; nyou bráni, bráni,
i' vörno ízkrb-noſzi povíſzud na nyou: za
toga volo i' naj on pozványe i' cſélízt ſzvo-
jõ

jo prav jedrno doprinása, jedrno fze trüdí,
ino dela izvoja opráva; da tak hi'so izvo-
jo lepou z-rédom ravna, i' vŕze te izvoje
z-praviesnim trüdom hráni. — 'Sena je pa
du'sna páli Mou'si izvojemi, kakti glávi i'
Gofzpoudi izvojemi, vuvŕzem, ka je dobro
i' praviesno dugoványe, podlo'sna biti, ino
'ga bougati, liki je fsvéta Mati-Czérkev Krfz-
tus Jeliussi podlo'sna. 'Sena, naj ne gofz-
podíje nad mo'som izvojem nikak, velí pŕfz-
mo: nego, naj túha ino pokorna bode, nye-
ga fze doŕztojno poŕtíje, lübi, ino pouleg
pomoucsi izvoje kakti nyegov pomocník,
nyegov tíváris, nyemi etoga zemelfzkoga
'sítka teskouese vörno znásati pomága. Ona,
naj bode fzkrlíva, pokorna, i' jedrna ver-
thinya hi'se, (ino rázumna, vörna, Mati
deczi izvojoj) i' naj vu Bogá-bojaznofzti
csini du'snofzti izvoje. — Obá-dvá hi'snika
pa, mou's ino 'sena, fza du'sna vu právom
jedinfzti ino zlo'snofzti Krfzscsánfzkoj
'siveti med fzebom; ár tou 'selej odnyiva
rejes Bó'sa, ali vadlíványe Krfzscsánfzko.
Záto fza i' du'sna eden z-toga drügoga ne-
mocsnofztami potrplejnye meti, i' nigdár nej
eden odtoga drügoga prevecs doŕzta 'seleti,
ali csakati. — Du'sna fza oneva, kakti
czilou vjedínaniva tívárisa, neŕztanoma fze-
bé vu mirovnofzti ino túhoj zlo'snofzti na
te prŕŕefztni vekivecsni 'sítek priprávlati,
ino fze, kakti ürocsníka milosese Bó'se, zá-
ta nébefzka pascsiti. Du'sna fza edendrü-
goga lepou na dobro, na dober réd, opo-
mína-

na zemli, i' miloscsa Bo'sa ne odsztoupi od
nyih, dokecskoli oni 'siveli bodejo. Pomo-
ucs Bo'sa, ino nyihova práva csíszta lübé-
zen, vřzáko trplejnye i' vřzáko nevalo nyim
zlejhkouti, stera bi nyéh morebiti, na řzvej-
ti dohájala. I csi ednouk řzmrt nyiva
loucsiti zacsne: tak bodeta odhájala eden
od toga-drügoga z-etim mocsnim vřpanyem,
kaj řze oneva páli na ovom řzvejti vu tom
bougsem ino popolnejsem přiseřztnom 'sítki
vesřeliva vřkřpe nájdetá, i' kaj řze zařřztino
vidila ino brez koncza vřkřp prebřvala bo-
deta. — Etak blá'seniva i' řzrečsniva třdř
vřiva lejko posřtáneta, i' bodeta zařřztino
etak blá'seniva po miloscsřino pomoucsřbo'soř,
csi ři řze vřrno pascsila bodeta, liki právi
Křřřřcsanye! pobo'sno i' řřveto 'řiveti na
zemli; ino csi řze třdř pascsila bodeta one
dř'snosřti povřřud vřrno řřpunyávati, stere
dř'snosřti hřřřvo řřveto pred-váj dáva, i'
stere řřo zdaj pred-váj bilé posřřávlene,
Te řřmřleni Gofřřpodin Boug vama pa tou
daj zadobiti, i' csřniti dopřřřřřti po dobřom
dřřhi řřvojem. Amen.

ZVACSINSZTVO.

*Vu vrejmeni szvádbe, kakda more Zvaacin
pozávati szvate na gosztüvanye.*

Mér Krizscsánzki, i' Bo'si - blagoszlov 'selej
etoj postenoj hi'si!

Jasz szam poszlani kvám od *Lambertus
Stevana* ino od nyihove tüvárissicze; takáj
tüdi od nyihovoga sziná *Lambertus Jo'sefa*,
ino od nyegove zárocnsicze z-*Lübove* vész
Vertes Jánossa cséri dévojke 'Su'se, steri-
va szta sze pouleg Bo'sega zrendelüványa
na 'sítek szvétoga hística doli zavézala, ino
szvojega radüványa prvi dén, to priselztno
nedelo scséta dr'sati, vász pa, z-tümi drügi-
mi priátelmi, ino z-drügimi prijétnimi goszt-
mi vu racsun scséjo zracsunati. Zato sze
i' pómeni dáte zvati, na vecsérjo naprej-imenü-
vane nedele, ali pa na eden lejpi falácsecz
küha, i' na dvej-trí kupicze vína; z-ste-
rim je Goszpodin Boug nyé blagoszlovo;
Zato sze nejmajte znikim zagovárajati, nego-
fzi krédi dr'ste: trde mosnyé, glaszne guté,
friske peté, ino ofztre no'se. Ár szvéti
János na drügom táli etak právi: Vu onom
vrejmeni bíla je szvádba vu Káni Galilée na
stero je i' Krisztus szvojov drágov Máter-
jov ino szvojmi Vucsenkmi bío pazváni,
ino gdabi sze víno zmenkalo ercsé Mati Je-
sus.

fussi: Szinek! vina nemajo. Odgovori nyej
 Kriztus: 'Sena, ka-je meni z-tebov? nejje
 escse prisla vora moja. I' erkla je Maria
 fzlugom: kajkoli bode vam velo csiniti, tou
 vesinte. Bilou je pa v-tisztom melzti polz-
 tavleni seszt kameni vejdricz, pouleg ocsis-
 csavanya 'Sidovizkoga, vizako dvej ali tri
 mericze dr'savsi. Zapovedao je Jesus ta
 vejdricza napuniti, ino potom je erkao:
 zajmlite do strihoma, ino je neszte Sztaris-
 sini, ino fzo tak vesinoli. Gda bi pa te
 Sztarissina kouftao to vodou na vino obrnye-
 no, ino je nej znao odkud bi bilou tou, a
 tiszt fzo pa dobro znali, ki fzo zajimali
 vodou, ino je prizvao 'Senina-govorécsi:
 Vizaki cslovik prvo dobro vino dá na go-
 sesenyé, potomtoga gda fzo 'se pianí ti
 gosztyé, teda 'se to pozadnyejse dene pred
 nyé. Ti fzi pa doszejdoub to dobro vino
 zadr'sao. Z-etim csüdom je potrdjeno to
 fzveto histvo, stero je naj prvo vesino Je-
 sus vu Káni Galilee — No tak drázi moji
 priatelje! nikaj fze ne bojdte, ár i' nász tü-
 di Goszpon Kriztus blagoszlovi. Mámo zgrá-
 bleno edno sziniczo, stero devét báb 'se tri-
 dni fzkübé, sterim pérjom okouli hrama na-
 fztelemo, kaj esi bi steri fzapadno, tak na
 mejhko fzapadne. Melzá mámo csüda: edno-
 ga biká fzmó krmili na ednom er'sénom bet-
 vi privezanoga, onoga fzmó bujli. Szamá
 jájeza májo tri czente. Sztrejilili fzmó ednoga
 bravá, pa fzmó'ga prejk po Radmó'sánszkom
 pouli pelali, brázda fze escse izda zná, ino
 fzmó'ga

Izmo'ga gori raszpravili, szala je meo te-
lika, ka szmonej vedli kam 's-nyim. Pri-
douesa edna deklícska, v-förtoj je pográ-
bila, na hi'so jeodneszla, ino je tam v-edno
lesnyekovo lipanye szránila, prisla je edna
mravla pa je vfze pojejla — Szlanino szmo
pa obeszili za szlemen, ino je gou'sevka nej
mogla dr'sati, ftrgnovsi sze, doli je szpád-
nola, ino je mosznicze podrla, na ednoj pa-
vocsiní je obisznola, ona jo je komaj ob
dr'sála — Escse nadale, csi bi nam meszou
szfalílo, poszlalíszmo edno Cziganjfzko nágo
dejte na ízühi broud, ribe lovít, te vlovle-
ne v-nádra mecse. Escse nadale, poszla-
lízmo vö v-gouscso trí Jágre zviríno sztrej-
lat, eden je szlejpi, te drügi je plantavi,
te trétyi pa tak nikaj ne vídi. Te szlejpi
bode sztrejlao, te plantavi 'de lovio, a steri
pa nikaj ne vídi, tiszti bode noszo. Záto
íze nikaj ne zagovárajte, meli bomo zado-
szta sztroska: Rába je pogorejla, koula za kouli
pecsene ribe pelajo z-rábe; ár po pétki ino
szobotti bomo szí hráno premínyávali. Slo
je vö dvajízeti Jágrov na gyagrijo, tak szo
sztrejlali: ka je szpádnola liszicza, liszicza je
szpádnola nazávcza, závecz na szrhnou, szarh-
na je szpádnola na jelena, jelen na vuká,
vúk na bravá, brav na biká, bík na kozou,
koza na ovczou, ovcza pa v-szkledo tak
bomo szí premínyávali vnogo-féle hráne
szlacsecz. Záto íze li krédi dríte na dén
naprej-imenüvani — Obertoga oblübili szo-
i' tou: kaj csi vszamogoucsi Goszpodin Boug-
nyé

nye blagoszlovi 'sítek nyihov podú'sa, i' z-drüigimi dosztójnimi dobroudami 'selejjó vám vas trüd nazáj povrnouti. Tou szo recsi moje kvám nakráczí guesécse.

Pozvánoga gosztá adgovor:

Zahválím lepou nyihovo postenyé, ino priátelszko lübéznoszt, kaj szo sze znász izpoumenoli; csi bóde Gofzpodin Boug nász 'sivéo vu moucsi, v-zdrávji obdr'sí, ino od-drüigi protivni zádav mentüje, nyihovo vezélo hi'so pasesili bomo szejó poglédnoti, ino sze bé notri prikázati, i' nyim na radoszt tüdi biti; z-mojim iménom nyíh pozdravte.

Vu vrejmeni gosztüvanya, gda szvatovje po sznéhou prídejo, 's-nyimi pridousi Sztarissína, szvoj poklon etak má zacsnoti:

Vünejsnyi Sztarissína.

Pomozi vam Boug! postene hi'se Gofzpodár, ino vsza postena obfzida.

Notrejsnyi Sztarissína.

Pláti vam Boug.

Vünejsnyi Sytarissína.

Jeli szo domá ete postene hi'se Gofzpodár, po-iméni *Vertes János*, szvojev drágov Gofzpodariczov, jeli szo domá, ali nej-

Notrejsnyi Sztarissína.

Domá szo.

Vünejsnyi Sztarisslna.

Jeli bi szlobodno bilou nikeliko rejcsi vö povedati, i' pred vász dati, kako nájmre pred-naprej-hodécsega csloveka, ftere récsi bi bilé Bougi na díko i' hválo, ízvétoj, Materí-Czérkvi na povéksávanye, vám, ino nám na edno lejpo vcsenyé, jeli je szlobodno, ali nej?

Natrejsnyi Sztarisslna.

Szlobodno je vszákomi postenomi csloveki dobre recsi zgovárjati, i' vám takájse.

Vünejsnyi Sztarisslna.

Ali prvo, liki bi one récsi meo vö povedati, i' pred vász dati, pítam vász: jeli je szlobodno prejk praga sztoupiti, ali nej?

Notrejsnyi Sztarisslna.

Szlobodno je. Nego prvo, kak' bi meli prejk praga v-hi'so sztoupiti, pítam vász, odkeczfzte?

Vünejsnyi Sztarisslna.

Mi szmo szte Kánaniánszke z-médóm ino z-mlejkóm tekoucse obilne zemlé.

Notrejsnyi Sztarisslna.

Pokój dobra szte fze pa szem navernost', i' zakáj szte prisli?

Vünejsnyi Sztarisslna.

Mámo eti edno veliko zálogo, stera je zálo'sena do toga vezéloga Jürjavoga dné-

va, ino je oblüblena po prednyem hodécsen csloveki, da kíkoli dvá pinta ádomássa fźmej fźpiti, od tífztoga bomo naprej csakali to zálogo.

Notrejsnyi Sztarissina.

Mí, eti kak csüjemo, ví fzi za nikakso zálogo zgovárjate. Mí nikaj za nyou neznamo, more biti fzte zabloudili? Eto fźmo fzi zvrġli po pinti vína, ino za volo zgovárjanya Szoufzidje, priátelje fźmo fze vküp fźpravili. Drügo je tou: ka je eti nej Ostariġa, kaj bi tákse na fztán jemáli, ino kaj bi tü záloge fźzkali; nego po steroj pouti fzte prisli, z-Bougom odídite po-tífztoj nazáj.

Vüneysnyi Sztarissina.

Nej fźmo zabloudili, nego fźmo po právoj pouti prisli. Ár kakokoli te trí moudre Krále je pelala edna fźvetla zvejzda, prednyimi idoucsa k-Bethlehemu, gde fze Gofzpon Krifztus naroudo, ino ober tífzte hi'se je posztánola; Etak rávno i' mí fźmo prisli po tój fźvetloj zvejzdi, stera je pred nami sla, ino je ober ete hi'se posztánola, ako ne vörjete, hódte glédat, nego nam bole na tou fźloboscsino dájte, da hocsemo to zálogo vö fźprofziti.

Notrejsnyi Sztarissina.

Szlobodno profzite ví to fźvojto zálogo.

Vűnejsnyi Sztarissna.

Etak veľí povedati ete posteni mladé-
necz po iméni *Lambertus Jo'sef*, po izvo-
jem na prejhodécsem csloveki: Bojdi Bougi
hvála! vido szam, veľí lejpo návado od moji
Ocsákov, i' priátelov takájse, kí szo vu
szvéto híštvo sztoupili pred-menov, ino vu
szvétom híštvi szo 'siveli, da je praj lejpo
dugoványe, ino priétno pred Bougom ino
pred lidmi to pobo'sno híštvo, štero je szám
Goszpodin Boug nalztavo, kako veľí pís-
mo szvéto: nejje, veľí Goszpodin Boug,
dobro csloveki szamomi biti, nego nyemi je
potrejbno pomoucs meti, štera bode pouleg
nyega, ár jaj tomi jedínomi! ako v-kákso
nevoló, ali v-beteg szpádne nejma nikoga,
kíbi 'ga z-nevoule pomogao. Na tou du-
goványe gledoucs, te vő imenüvani mladé-
necz, tak veľí: I' meni je praj szvéti Dűjh
szrczé i' pamet nadigno, da szam fzi szkao
pod szívov nébov, na zemli po vnougi Va-
rassej, i' Veszniczaj, med vnougimi pogla-
vitími kejpí edno k-meni primerjeno tůvá-
rissiczo, ali mojim ocsém, lepse, i' mojemi
szrczi prijetnejse nej szam nindri mogao
nájdti, nego pri etoj postenoj hí'si edno po-
steno dévojko, po iméni *Sa'sa*, kako eser
ete postene hí'se Gazdo, poiméni, *Vertes
Jánossa*. Da jo proszim po mojem naprej-
hodécsem csloveki za hí'sno tůvárissiczo vu
szvéto híštvo, štero híštvo je szám Goszpo-
din Boug nalztavo vu Paradi'somi, líki od
etoga veľí písma szvéto, veľí ono: Da je
praj

praj to šzveto Trojšztvo vidilo, ka je vszá-
 ka šztvorjena šztvár mejla k-šzebi primerje-
 noga tüvárissa, lepráj szám cslovik je bio je-
 dini. Na tou je to šzveto Trojšztvo tanács
 vcsínilo, ino je erklo: Vídimo, kaj szo vsza
 lepou šztvorjena, ino vszáka šztvár má šzvo-
 jega lasztivnoga tüvárissa, li szám cslovik
 jelzte jedini, hodmo i' nyemi šztvórmó edno-
 ga k-nyemi primerjenoga tüvárissa. Na tou
 je Gofzpodin Boug eden globoki šzen püšzto
 na A'dama vu Paradi'somi, ino 'ga je vujšz-
 pao. A'dam pa gdabi zášzpao, Gofzpodin
 Boug je edno nyegovo rebro vö vzéo, ino
 je ono mešzto z-mešzom napuno, i' z-ono-
 ga rebra je šztvouro 'Senszko, ino je nyou
 k-tomi prvomi csloveki k-moskomi pelao.
 A'dam pa gdabi šze prebüdo, zaglednovsito
 'senszko, radüvao šze je, ino je etak erkao:
 iština, tou je práj edna koušzt z-moji koušzt;
 ino tejlo z-mojega tejla vzéo. Záto šze
 ona mo'sicza bode zvála, árje z-mo'sá vzé-
 ta. Na eto dugoványe gledoucs, cslovik ofš-
 távi šzvojega Ocsó, ino šzvojo Mater, ino
 šze pridrü'sí k'seni šzvojoj, ino obá bod eta
 edno tejlo, ino edna krv — Záto, te poste-
 ni Mladénecz, to posteno dévojko prolzi vu
 šzveto híštvo, kaj i' on scsé, 's-nyouv bití
 edno tejlo, i' edna krv, kako A'dam z-Evov
 je poušztao edno tejlo i' edna krv. Eto szo
 nakráczí moje recsí, na štere posteni ino lej-
 pi odgovor csákam od-vášz, kako od-na-
 prej-hodécsega csloveka ete postene šzvádbe.

Notrejsnyi Sztarissína.

Ovo csüjem váfz, da fze z-lejpimi recs-
mí poklányate ino fzi zgovárjate za edno
Ofzobo, ali fzi bojdi dévojko, mí odtoga
dugoványa nikaj neznamo, nego bole edno
malo odsztoupte nazáj vö, da fzi odtoga du-
goványa pogocsímo z-Ocsom, i' z-Máter-
jov, ino z-drügov postenov 'slájhtov te
dévojke, jeli je tomi tak, ali nej? ino po-
tomtoga more biti, da vasse i' nasse recsí
bodo fze glihale, ali pa more biti fzte gde
zabloudili, ino fzte po právoj pouti nej
prisli.

Vünejsnyi Sztarissína.

Ako bi glih jafz odsztoupo, znikaksim
tálom nasse i' vasse recsí, nebi fze moge
zglíhati, nego fzi bole mámo gücsati z-ou-
csi, kako fzkřivomá. Niti fzmo ni nej za-
bloudili, ár fzmo po právoj pouti prisli.

Notrejsnyi Sztarissína.

Ovo csüjem, kaj fze jáko dr'site, more
biti fzte káksó mító vzéli odtoga Mladéncza,
ino profzite to nasso dévojko, ali mí nez-
namo: komi? k-csemi? jeli za pasztericzo?
ali za fzlü'sbeniczo?

Vünejsnyi Sztarissína.

Te Mladéncz, pómeni etak velí pove-
dati: dabi praj jafz nyou za pasztericzo ali
za fzlü'sbeniczo profzo, nebi táksij poglaviti

lúdi trüdio za nyé volo; nego bi li edno 'senfzko polzlao. Ali jo proszim po mojem na prejhodésem csloveki, za hí'sno tüvárissiczo, od Ocsé, od Materé, od Sztríczo, Vüjczó, ino od víze postene 'slájhte, vu szvéto híftvo, da komi jasz bodem gósfzpodár, tomi ona bode gósfzpodaricza, i' komi ona bode gósfzpodaricza, tomi jasz bodem gósfzpodár.

Notrejsnyi Sztarissína.

Ali zakaj fze tak jáko trüdíte pouleg toga Mladéncza, kaj'ga tak jáko zagovárajate? da dönok jasz pítam vász, fzkim polzvedocsite tou, kaj bi fze nasse ino vasse recsi mogle zglíhati?

Vünejsnyi Sztarissína.

Polzvedocsim naj *prvo* 'sívím Bougom, *drügoucs*, z-krühom, ino z-vínóm, *tretics*, z-oním dnévóm, gda je bio zacsétek etoga dugoványa, kako je toga 'se trí mejfzecze zdaj v-pétek. Ár na tífzti dén, néháó ízam, veli te mladénecz pri ovoj postenoj hí'si: dvej pécsi krüha, eden ftertínyak vína, ednoga gósfzáka petáka, ednoga gyüncza, edno reczo kveczo, eden korcz psenícsne mele, edno fzhou, ednoga tücsnoga bravá, ednoga kokouta popevca, da bí mi praj to mojo drágo zárócsniczo hránilí, do toga krátkoga i' veszéloga Jürjavoga dnéva. Ovo je dnefz tífzti veszéli dén, záto nam naprej dájte ono Ofzobo, za ftero fze tak trüdímo.

Notrejsnyi Sztarissina.

Moj priáteo! szvedocsili szte z-troujim dugoványem, dabi sze nasse i' vasse reesi zglíhale, ali escse je tou nej zadofzta, nego morete z-Ocsom, i' z-Máterjov takájse tüdi poszvedocsiti, csi je tomi tak, ali nej. Záto pítam vász Ocsa, ino Mati, jeli je tomi tak, ali nej? *Roditelov odgovor*: Tak je. Moj priáteo! zadofzta je szvedoufztva, ino fzi zgovárjate z-menov, liki szte i' od szvétoga híftva predtejmtoga naprej-prinás-sali; záto jazs pítam vász, kaje to szvéto híftvo?

Vünejsnyi Sztarissina.

Szvéto híftvo je nikaj nej drügo: *nego ednoga Mo'sá, i' edne 'sené dofztójno i' pou-leg právde nerazlocseno vezalo.*

Notrejsnyi Sztarissina.

Posteno szte odgouvorili. Ali nadale, jazs pítam vász: zakeliko zrokov-volo je nafztávleno to szvéto híftvo?

Vünejsnyi Sztarissina.

Szvéto híftvo je, naj bole za stiri zrokov volo nafztávleno: *Oprvim*: záto, dabi nassegá tüváristva, stero z-Krisztussom mámo, i' nyegove knám lübéznofzti, példa bilou: Vu steri zroki ti Bogá-bojécsi hí'sniczke sze májo navcsiti dvouje dugoványe 1.) Lübiti, postüvati, dícsiti, ino hválití Szto-

ritela Bogá, za nyegovo dobrouto, kí je ták-
 se plemenito vráiztvo tomi csloveki nalztavo.
 2.) Sze májo navcsiti: da sze morejo lübiti,
 postüvati, eden drügoga, ino vřzákó dobro,
 ino hüdo teskoucsó ednáko vküip trpeti, ka-
 ko szvéti Paveo Apostol hí'snike opomina,
 gda etak velí, Moskim glavám: Ví mou'sje
 lübbe vasse 'sene liki je Krisztus lübo szvojo
 szvéto Mater - Czerkev. Z-steri rejcsi sze
 mo sjé morejo vcsiti, postüvati ino lübiti Kri-
 sztussa, liki szvojega vekivecsnoga Goszpou-
 da, i' pouleg toga tüdi postüvati, i' lübiti
 szvoje 'sene, liki vekivecsne tüvárissicze.
 I'senszke glavé etak opomína sz. Paveo
 Apostol: Ví 'sene, podlo'sne bojdite vassím
 laiztivnim mo'sám, liki Goszpodni. Ár je
 Mou's gláva 'sené, liki je Krisztus gláva szvo-
 je szvéto Matere Czerkvi. 'Sene sze tüdi
 z- etoga dvouje naj vcséjo: 1.) Lübiti, ino
 postüvati szvojega zvelicsitela Krisztussa i'
 nyemi izli'siti. 2.) Sze pa májo navcsiti:
 Szvoje postene Goszpodáre ino Mo'sé lübiti,
 postüvati, ino nyim pokorne, podlo'sne biti.
 I' eto je te prvi zrok, za steroga volo je to
 sz. hístvo nalztávléno. *Obdrügin*, nalztávléno
 je to szvéto hístvo, za volo pomoucsi; naj
 na etom szvejti vu kri'si i' nevoljáj, ino vu
 vřzáki teskoucsaj eden - drügomi pomágata.
 Od toga szám Goszpodin Boug tak velí: Nej-
 je dobro csloveki szamomi biti, pomoucs nye-
 mi sztvourmo, sfera bode pouleg nyega.
 Na tou opomína i' szvéti Peter Apostol te
 hí'snike, etak govorecsi: Ober toga bojdite
 vřzi

všzi edno; ednoga nevola naj bolí i' toga drugoga. *Obtretyim*, nazštávleno je to sz. híftvo, za volo nazšledüványa csíšťtoga 'sítka, i' odürjávanya necsíšťtoga, ru'snoga i' szramoutnoga 'sítka. Od toga dugovánja szvéti Paveo Apostol etak velí: Za volo hábanya práznolšti, všzáki mou's naj szvojo lašťtivno 'seno má, i' všzáka 'sena szvojega lašťtivnoga mo'sá. Du'sna szta záto eden za drugoga Bogá moliti, naj sze vszáki vu csíšťtoucsi zdr'sí, i' ni szerczé ni pamet, niti tejlo ne olškruni. Ár tak bodeta Dühá szvétoga csíšťta polšzouda, prebiválicse ino Czerkev. *Obšrtim* nazštávleno je to szvéto híftvo záto, naj sze Bogá-bojécsi szinouvje ino cserí plodijo, i' gori hránijo, kako szvéti Dávid velí: *blá'seni bodes, gda bos tvoji ottrouk otroke vido, tvoja 'sena v-hi'si ti bude kako roden tršz, tvoja decsicza okouli tvojega sztola szprávijo sze lepon, kako olivoga dreva gyngave sibě.* Etak csloveka Boug blagolšzlovi, kí sze nyega boji. Eto szo tišťti zrokovje za šteri volo je to szvéto híftvo náizštávleno.

Notrejsnyi Sztarissina.

Moj priáteo! obilno szte odgouvoriš od zrokov nazštávlenyá szvétoga híftva, ali dónok jazš vášš mám píšati: gde, ino szkim je potrdjeno to szvéto híftvo?

Vűnejsnyi Sztarissina.

Podtrdjeno je vu Káni Galilée. Káni szta pa dvej, velika ino mála, vtoj ménsoj Káni je z-csüdom potrdjeno, tou je tou: z-vodé na víno valón obrnenyej. Ár vu onom vrejmeni bíla je szádba vcsinyena vu Káni Galilée, na stero je i' Krizztus szvojov predrágov Máterjov, ino z-Vucsenkmi szvojmí bio pazváni. Potomtoga pa gda bi fze víno zmenkalo, erkla je mati Krizztussi: Szinek, vína nemajo. Odgovorécsi nyej Krizztus: 'Sena, ka je meni z-tebov? nej je escse prisla vóra moja. Erkla je Mária hlápczom: kajkoli vám zapovej, tou vcsinte. Bilou je pa tam séfzt kameni vejder polo'seni pouleg ocsiscsávanya 'Sidovszkoga, steri je vszáko dr'salo dvej ali trí mericze. Ercsé nyim Jesus: napunte ta vejdra z-vodouv, i' napunili szo je strihoma. I ercsé nyim: zájmlite 'se, i' neszte Sztarissini. I neszli-szo. Gdabi pa kouftao Sztarissina to víno obrnyeno vodou (i' nej je znao, odkecz je bilou: szlugi szo pa znali, ki szo vodou zájmali,) zové 'Senina Sztarissina, i' ercsé nyemi: vszáki cslovik oprvics dobro víno polo'si pred gosztí; i' gda szo fze napójjili, teda to lagojejse, dene pred nyé. Tí fzi pa zadr'sao to dobro víno notri do eti máo. Z-etim csüdom, stero je náj prvo vcsino Krizztus vu Káni Galilée, potrdjeno je to szvéto hístvo.

Notrejsnyi Sztarissina.

Moj priáteo! razmim vasse lejpe recsi, da fzkoro fze scséjo nasse i' vasse recsi zglíhati, ali nikaksi hűdi gláfzi fzo prisli od toga Mladéncza. Tak velíjo od nyega: ka je praj ftraglívi, na poszteli le'sí, ino gda drűgi dobri lidjé na delo idejo, teda fzi on nogé gori po-fztejni oprávla, ino tak nemárnofzt fzpunyáva. Záto csi bi praj tou tak bilou, ta dévojka tak velí: ráj bi brezi nyega bíla, kakti 's-nyim 'sivejla.

Vűnejsnyi Sztarissina.

Ifztina je: te Mladénecz ne tají fzvoje-ga bína, idem, on velí: rano fztánem pred zorjami, gda drűgi dobri lidjé escse fzpí-jo, teda moje delo oprávim, opravivsi je vzemem fzi fzvetli Karabin, ino idem vő napolé, ali kam inam, ino fzi fztřlím jele-na, ali fztřhnou, ali pa závčza, ino tak do-mou prineszém, ino fzi máo preminim, kaj gda, ta moja drága zárocsnicza bode vídila, na káksem dobrom máli bodem nyou jasz dr'sao, bode fze krouto veszelíla. Tou je fztanovito tak.

Notrejsnyi Sztarissina.

Moj priáteo! csi bi praj tou tak bilou, ta nassa dévojka bi tomi jáko rada bíla, ali jeli je tou tak, ali nej?

Vünejsnyi Sztarissina.

Sztanovito da je tou tak.

Notrejsnyi Sztarissina.

Bojdi Bougi hvála! da fze nasse i' vas se recsi fzkoro hocsejo zglihati, ali nada le, ta dévojka tou veli povedati: da je praj fztára návada tou, da vízáki zárocsnik, fzvojoj zárocsniczi, more kaj za'seniti, tak praj i' jaz 'selej, veli ona, csi bi praj Gofzpodin Boug tou dokoncsao, kaj bi nye ga prvle, kako mené, z-toga fzvejta vö vzéo, ftero ne'selej, po nyegovoj fzmrti bi fzi znála povedati, kaj tou, ino tou po mojem Gofzpodári ládam, ali vu üroki, ali vu márhi, ali vu kouli, ali pa kaj gotovoga za'seniti. Tou fzo te postene dévojke recsi.

Vünejsnyi Sztarissina.

Za'seni ji: náj prvo fzvojo právo vöro, ino fzvoj lejpi bejli 'sivot.

Notrejsnyi Sztarissina.

Za veliko ino za dobro vzeme ta dévojka, ár i' ona za'senila nyemi je fzvojo právo vöro, ino fzvoj lejpi bejli 'sivot, ali escse drügo 'selej, da nyej naj kaj gotovoga, ali üroka za'seni.

Vünejsnyi Sztarissína.

Za'seni ji: vsze Trshke goré, ino Lü-
blánszke dolé.

Notrejsnyi Sztarissína.

Dabi praj nyegovo bilou, kou obejcse,
bi dobro bilou, ali nej je nyegovo, niti
ne zahváli na tom obejtanyi, nego, gori-
cze, ali nyivo, naj za'seni.

Vünejsnyi Sztarissína.

Za'senija ji v-niksem pouli na dvě plü-
ga zemlé, ino v-nindri vrhej eden gyám-
gorícz na dvajszeti kopácsov, štero ta pos-
tena dévojka, za dobro naj vzeme.

Notrejsnyi Sztarissína.

Na tou rokou dájte, ino porokov za
pétdešzét rhaniski.

Vünejsnyi Sztarissína.

Moj priáteo! jeli szmo vam zadovolili
z-porokmi?

Notrejsnyi Sztarissína.

Zadovoliliszte.

Vünejsnyi Sztarissína.

Hvála bojdi Bougi! nadale escse te
Mladénecz etak velí povedati: kaj bi nam
ono Ofzobo naprej-dáli, za štero šze trü-
dímo.

Nej.

Notrejsnyi Sztarissína,

Moj priáteo! one ofzobe nega domá, za štero ſze trüdíte, ár je v-Radgonyo ſla po zácsimbo, po fige, mandale, po prpeo, ino po ſáfran. Nadale: neſzla je eden korbeo bilicz, dabi kaj mogla ſzküpiti, kaj gda ti nyéni drági goſztyé k-hi'si prídejo, z-'smajhnov jeſſztvinov nyé bode dr'sála. Za té zrok volo, domá je nega.

Vünejsnyi Sztarissína.

Vidili ſzmo edno dévojko, kaj je z-ednov bútorov hitro ſla, ino je elzi v-hi'so naſzkakoukbej'sala, i' etak je erkla: nebom praj ſla, kama ſzam ſze napoutila, ino ſzam namejnola idti, ár ſzo tü ti moji drági goſztyé, ſtere ſzam csákala, záto je domá, naprej nam jo dájte.

Notrejsnyi Sztarissína.

Ako máte táksega poſtenoga ino gye-drnoga mladéncza, kí jo gori more nájditi, dopüſztim vam, naj jo pojíscse.

Vünejsnyi Sztarissína.

Hvála bojdi Bougi! najſli ſzmo to naſſo Ofzobo, za ſtero ſzmo ſze etak trüdíli — ſztanovito, da je tou tiſzta ofzoba. Záto zdaj ſzmo 'se veſzéli, i' tou radoſzt, eſſe nadale meti naj moremo, te Mladénecz, tak velí povedati: proſzim za drágo mojega Ocoſo, ino mojo Mater, po toj mojoj lüblé.

blénoj zárocsniczi, da mi z-mojim málim feregom, edno, ali dveji vöri szálas dájo, i' za moje pejnazé jészti, ino piti, gda bom pa steo odtécz odhájati, ka potrosijo na nálz, hocsém nyim lepou plácsati. Zato nam méizto poká'ste, gde ízi doli szédemo.

Notrejsnyi Sztarissína.

Tak velíjo te Ocsa szvojemi drágomi színi: kaj z-dobre-voule nyega, ino te nyegov máli fereg gori vzemejo, ino sze vezelíjo, i' radújo kaj sze je k-nyim navrno, tou praj z-drágosztí vcsiniti scséjo — Zato, ízi eti, doli szedte.

Gda ízi Vünejsnyi Szvatovje 'se doli szposzédejo.

Notrejsnyi Sztarissína.

Ali razmite vszi, kare vasz je Boug dáo, vu hi'si etoga postenoga Gofzpodára. Etak velíjo povedati po-iméni *Vertes János* szvojov lüblénov Gofzpodarícsov: Dáo mi je Boug ednoga sziná po tój mojoj cséri, kí sze je z-tím szvojím málim feregom k-meni navrno, steroga rad vídim, ino 'ga z-tím nyegovim feregom, z-dobre-voule rad gori prímém, ino nyemi méizto dám, gde ízi doli széde, ino pouleg toga jészti, ino piti, zato, z-tím szvojím málim feregom eden krátki csasz, dobre-voule naj bode; ino sze nikaj naj ne podigáva, nego ízi bole lejpe récsi naj zgovárja, stere récsi bode Bougi na díko i' hválo, lidém pa na lejpo postenyé.

Vüneysnyi Sztarissna.

Ali postena Szvádba! razmíte máli ino
 véliki, kare vasz je Boug dáó, telikáj velí
 povedati te posteni Mladénecz, pò iméni
Lambertus Jo'sef, po szvojem naprej-hodé-
 csem csloveki: hválím praj, kako mojemi
 drágomi Ocsi, po tój mojoj lüblénoj zároc-
 niczi, kaj me z-tim mojim málim feregom
 radi vídijo, pri szvojoj postenoj hi'si, i'
 pouleg toga jeszti, ino piti nam obejcsó.
 Csi bodo nász tak veszélo troustali, tak bo-
 mo fze i' mí nyíh radi dr'sali, dobre-voule
 bodemo, ino lejpe récsi bomo fzi zgovárjali.

Zgovárjanya pri Vecsérji.

Notrejsnyi Sztarissína.

Ví postenyá vrejdni, vküp szprávleni gosztyé!
 Zdaleka pridoucsi, na eto goscsenyé
 Kí fzte z-lübéznoszti gori nadignyeni
 Zdaj vszi posztlüsajte, kí fzte vküp szprávleni.
 Nejje moj czio ete, naj vam doizta gucsim,
 I' z-vnougimi recsmí, predvami ne mriesim,
 Nego je té moj czio, csészť naj vörno noszim
 Hráno naj prineszém, i' tak naj odsztoupim.
 Zdaj te nas Goszpodár, veliko radoszt má,
 Kaj je eta Szvádba k-nyemi vküp szprávléna
 Záto je zdaj velo gor' prineszti jeszti
 Kaj bi fze nyegov gouszt, vszáki meo najeszti.
 Záto drága brátja! veszéli bojdite,
 Kel'ko fze vam vídi, jejte ino píte,
 Vszáke-féle 'saloszt odszébe zdaj dente
 Na tou bole vszáki, zdaj sze ví radüjte.
 Nas

Nas hl'sni Gofzpodár esese i' tou 'selej
 Stero zdaj od - méne vřzáki dobro naj zvej:
 Kí bode jo i' pio, tejla na 'sivlejnye
 Boug nyemi naj dáje na popolno zdrávje.

Gda fze víno na řzto prinesřé.

Notrejsnyi Sztarissína.

Na vřzeljé řzerczá Boug je víno řztvouro,
 Kak' je řzvėti Dávid v - 'Soltári popřřzo
 Záto je Gofzpodár lagev řvřtati dáo
 Pun kamenecz vína, na řzto prinesřti dáo.
 Záto z - toga vína, dobro fze napíte,
 Na'tom gofřtřivanyi dobre - voule bojd'te,
 Kamenecz naklonte, ino ne zafřpíte,
 Ali z - toga vína, m'i třřdi podájte.

Gda fze drřga hrána gori prinesřé.

Notrejsnyi Sztarissína.

Postena Obszida! lacsni naj ne bodte
 I z - práznim 'salouczom ví domou ne hodte
 Tou je drřga hrána, záto, kaj naj jejte
 Z - Bo'sim blagofřlovom, ví tou vřze pojejte.

Gda fze fze třřtya hrána gori prinesřé.

Notrejsnyi Sztarissína.

Veli nas Gofzpodár: tou je třřtya hrána,
 Bár vřzáki naj jej 's - nyé, ár je nej nefřlána,
 Z - lřřbéznofřti řzerczá, vam dáje Gofzpodár,
 Hráno, i' přtvino, řzka'sřje vam řzvoj dár.

Vüneysnyi Sztarissína hväli 'senšteu.

Priátelje! povejm, vam edno praviezo
 Nebom vam razskládao, nikokso friiczo
 Poizlúsojte mené zdaj malo trplivo
 Dokecs razztomacsim vam to szvéto hístvo.
 Gda Ocsó Ádama, je Gofzpon Boug sztvouro
 Teda szvéto hístvo je on szám nasztavo
 'S-nyegovoga rebra edno koušzt je vö vzéo
 Z-štere Evo 'senšzko k-nyemi je pošztavo.
 Sztarissína je bio szám nébe zémle Kráo
 Kako tou szvedocsi Mó'se'sa prvi táo,
 Obilno naprej-dá bár vřzáki zbrojávaj
 Li na ete knige šzebé zanéhávaj.
 Tou zrendelüványe nebeszkoga Krála,
 Povidilo šze je, kou vidimo z-tála
 Szvétí Pátriárvkov, Apostolov z-'sítka,
 Kaj szo 'sene meli, ká'so pířzma vřzáka.
 Za blá'senoga jasz, bom onoga pravo
 Koga Gofzpoud z-dobrov 'senšzkov bla-
 goszlóvo
 Vnouge példé bi jasz, lejhko naprej znofzo
 Z-šterimi bi jasz tou, lepon pošzvedocso.
 Blá'sen je on, kí má, vörno dobro 'seno,
 Ár je dobre 'sené, delo ofznáj'seno
 Blá'sen je on, koga, Boug tak blagoszlóvo
 Vöri mojim récsám, konecz szam pošztavo,

Notrejsnyi Sztarissína prouti 'senitvi právi.

Odfztoupi priáteo jasz bom tüdi gücsao,
 Pred-táksim cslovekom escse nebom múcsao
 Kaj szam jasz jedinecz, z-tebov šze neminim
 'Selejm, 'sivi z-párom, jasz šze neo'senim.
 Znás,

Znás, Paveo Apostol, nej sze je o'seno
Krisztus Jesussa krl's, za szvoj kints
meo'selno

Takáj Krisztus je bio, nyemi, nyegov'sitek
Záto je i' nyemi, dáni vecsni'sitek.

Vnougomi je híftvo na veliko skodo
Nenagodísze vřzák'na pobo'sno Sáro,
Niti na O'sébet, ni nej na Mário,
Nego sze nagodí vnougi na Delilo.

Znás ov mocsen Sámson, kak je on obhodo?

Gda sze od szve'sené pocsalárnom vodo
Vu szmrtno boleznofzt on je pripelani
Ino potom konec nyemi je vcsinyeni.

Bole záto pajdás, kaj sze neo'senis,
Od kühinye teda nikaj fzi ne mřzlis
Ali vöri, kak fzi ednouk vzemes'seno
Ka bodta jela dvá, mřzlo bos fzi tú'sno.

Tribej'seni: pifzker, korito, i' fzito.

Scsé dabi nyé csrvou, vřzigdár bilou fzito,
Tam bodes sze skrábao, gde te neo szrbelo,
Gda nikaj ne bos meo, pa'de ti trbelo.

Vünejsnyi Sztarissina.

Vídim, kaj fzi rocsko jáko gori nagno
Ne'sam urřzko víno's-nyé lži vö potégno
Prouti híftvi záto, teliko fzi gúcsao
De bole bi bilou, kaj bi ti zdaj mucsao.

Gda sze zelje gori prineszé.

Notrejsnyi Sztarissina.

Drága brátya! zdajje zelje prineseno,
Dobro zařigano, nej je pritepeno

Csízto lejpo bejlo, i' fzkühano fznáj'sna
 Vz emte fzi bár's-nyega, kak je jáko'smajhno
 Tou je escse hrána, nassega Orfzága,
 Szlovenfzkomi lüfztvi, jejfztvina predrága,
 Escse i' Kralouvje, palzko májo na nyé,
 Blá'sena je zemla, gde je tou korenyé
 Jejte drági moji, zdá vam vecs prineszém,
 Ali csi'selejte, doli je odneszém,
 Etam z-Szakacsíczov, malo fzi poszméjém,
 Tak po fzvojoj vouli, vína fze napijém.
 Defzét vejder lagev, napipo fzam vdaro,
 Csi m'i ne vörjete, poglednite dobro
 Ne ofztánem v-lá'si, naj ne mífzli niscse
 I víno prineszém, kíkoli piti scsé.

Gda fze pecsénja gori prineszé.

Notrejsnyi Sztarissína.

Dobra je pecsénja, z-dobrov mafznov kásov,
 Gde fze drobovína gofzke küha z-táksov
 Tücsna pecsena goulz, z-tov drügov pe-
 csényov
 Jejte drági moji! tou je te blagofzlov.

Notrejsnyi Sztarissína, Szvádbo vefzéli.

Vefzéli je Apa, i' mí fze vefzélmo,
 Nofzfza drága brátya, radi jejmo pójmo,
 Nej fzmo na trobíni, tí fze ne drefzélmo
 Vefzéla je Mama, i' mí fze radijmo.
 Z'saklom bom nofzo sör, z-resetom pa víno,
 Dobro fzi v'sívajmo fzvadbena trobíno,
 Kamenecz podájmo, li vfzákomí bífztro
 Klejt je nej zaprta, víno dájem hitro.

Od

Od Gofzlarov.

Notrejsnyi Sztarissina.

Postena Obszida, kvár sze je pripeto,
 Gofzli szo sze sztrle, zdaj vidimo eto,
 Stere je Mu'sikás, nazáj vküp prikelo
 Ali na nyé sztrune, djáti bi trbelo.
 Záto naj fizi Gofzlar, sztrune má küpiti
 Ino 's-nyimi nász, v-dobro-volo szpraviti,
 Li eden po ednom, dvá grossa naj dejje,
 Patom vu pléšzanyi, on sze naj szegrejje.

Zahválnoszt hi'se Gofzpodári, gda 'se scséjo
 odhájati 'Seninovi Szvatovje.

Vünejsnyi Sztarissina.

Ali razmi postena szvádaba, máli ino
 véliki, kare valz je Boug dáó. Ete nas
 posteni Mladénecz, po-iméni *Lambertus Jó-
 sef*, po szvojem naprej-hodécsem csloveki,
 eto velí povedati: hvála bojdi Bougi! pri-
 sao szam k-tomi mojemi drágomi Ocsi, ino
 k-toj mojoj drágoj Materi, po toj mojoj
 lüblénoj zárocsniczi, sztim mojim málim te-
 regom, ino szo nam náj prvo mešzto dáli,
 kaj szmo fizi doli szeli, pouleg toga, jez-
 ti, ino piti zadovolno. Da nam je pa 'se
 czajt odhájati, záto profzi te Mladénecz,
 kako szvojega drágoga Ocsó, ino szvojo
 drágo Mater, najpovejjo, kaj szo na nász
 potrosili, hocsemo nyim lepou plácsati, bo-
 le polzédécs, kako pobi'sécs.

Notrejsnyi Sztarissína.

Ete postene hi'se Gofzpodár, kakti *Vertes Janos*, ízvojov lüblénov tiivárisiczov, eto velíjo povedati: tou szam praj z-dobre-voule ino z-drágofzti pripravo, ino mojo dobro-volo k-nyemi, ino k-tim nyegovim, szam rad szkázao, záto kaj szo poje-li, ino szpilí, Boug nyim dáj na popolno zdrávje. Drügo szo nikaj-nej du'sní, nego: rázum, i' postenyé, ino kakízo z-lejpim tá-lom k-mojoj hi'si prisli, tak je i' jalz z-lejpim-tálom odpüfztim.

Sznéhénszka szlobouda.

Vânejsnyi Sztarissína.

Gofzlarje posztante, i' zdaj ne igrajte,
Ino ví mladénczi, malo ne pléízejte
Ar moje szloboude zdaj bode zacsétek
Bojdite naméri, dokecs bou zaprtek.

* * *

Oprvim sze k-tebi obrném kak k-moj'mi
Lüblénomi Ocsi, z-vüfztami mojimi,
Ar ízi po Bougi, Tí na mé pazsko noszo
I' na tákso szrecso, fzi mené prineszo.
Hvállim jezerokrát jalz eto dobrouto
Kaj fzi m'i szka'süvao szvojo jákofzt krouto
Boug Te blagofszlovi z-szvojov mirovcsinov
Z-dühovnov, telovnov, díkov vekivecsnov.
Záto Tebi z-szreczá, jalz 'selejm blagofszlov
Bo'se szkrb-nosenyé, naj bode nad Tebov,
Gda

Gda pa szvoj telovni 'sítek tá ofztávis,
Boug dáj! da fze z-düsov, v-nebész
posztávis.

* * *

Drága moja Mati! k-Tebi fze obrném,
Dokecs na moj nouvi szálas odtécz prídem
Blagoszlov od Bogá na Tébe jazs prolzim
Koga z-mojga szerczá nesztanoma molim.
Prelübléna dójka, Tí fzi meni bíla
Od hüda bránila, na dobro me vesíla,
Kako dobra Mati, z-menov fzi csiníla,
A zdaj fzi pa mené na perout písztíla.
Zdaj od vász odídem moji roditelje,
Szlobou od-vász jemlém, drági vóditelje,
Csi glih jazs odídem roditelje od-vász,
Dönök záto nigdár, jazs ne pozábim vász.
Te nebeszki Ocsa! vfzigdár naj bou z-Tebom
Dokecs bos 'sivejla, vutejli boj zdravom
Gda pa vö preminés, dáj fze Ti korouna,
Z-sterov szvoje vörne, Goszpon Jesus louna.

*Sznéhou pripelajoucsi k-hi'si, Sztarissína
etak má praviti:*

Postena szvádba! razmíte máli ino vé-
líki, kare vász je Boug dáó vu hi'si etoj
postenój. Tou velí povedati ete posteni
mladénecz po iméni *Lambertus Jósef*: Dáo
mi je praj Boug edno málo szkrb, ftere szkrbí
szam ízám nej mogao doprneszti; nego ízam
dáo prizvati, kako moje dráge priátele,
Sztrícze, Vüjcze, ino moje dobre Szouszide,

ki fzo fze pouleg méne trüdüli, fterim fzan
edno málo vecsérjo napraviti dáó, záto fze
nikaj ne drefzélte i' ne 'salofztite, nego
vezcéi, i' dobre voule bojdite, eden máli
csafz, ino pouleg toga, Krifztussove recsi
fzi zgovárjajte.

Na drügi dén za fznéhov pridoucsi Szvatovje,
etak fze je potrejbno pokloniti:

Vünejsnyi Sztarissína.

Pomozi vam Boug! postene hi'se Gofz-
podár, ino vřza postena Obřzida.

Notrejsnyi Sztarissína.

Pláti vam Boug.

Vünejsnyi Sztarissína.

Jeli fzo domá ete postene hi'se Gofz-
podár, po iméni *Lambertus Stevan*, jeli
řzo domá, ali nej?

Notrejsnyi Sztarissína.

Domářzo.

Vünejsnyi Sztarissína.

Jeli fze je řzlobodno z-nikelikimi recs-
mi pri etoga postenoga Gofzpodára hi'si
zglářziti, ftere récsi bi bilé, Bougi na dí-
ko, nám vřzejm pa na edno málo vcsenyé,
jeli je řzlobodno ali nej?

Notrejsnyi Sztarissína.

Szlobodno je.

Vü-

Vünejšnyi Sztarissina.

Zmo'sni Gofzpodin Boug je 'senítev eti na szvejtí na lidíh zavüpao, da eden toga drügoga vu szvéto híštvo naj pomagajo. Ali mládoga Tobiássa 'senítev, je Gofzpodin Boug nej na lidíh zavüpao, nego je szvojega szvétoga Angela Ráfaela 's-nyim pošzlao, kí 'ga je vu Ráges váras pelao, ino nyemi je Ráguelovo csér szprolzo za 'seno, po iméni Sáro, štero je i' na videjnye Ocsé ino Materé odpelao. Tou vidoucsi te Ocsa ino Mati, od velikoga csüda ino sztrahá szta nej szmela pítati: kama? komi? i' zakaj jo pela tak na nágli? Po malom vrejmeni Ráguelovo szrezé szí je nej moglo pocsinouti, za volo cséri. Vklüp je szpravo szvoje szluge, dáó nyim je czerimgo, ino lejpe senke, ino dári, ino je nyé pošzlao szvojo csér ílžkat, govorécsi: Ididte, i' pojísсите to mojo csér, ino tílžtoga Országa, Várassa, ali vésznicze lidém dájte lejpe senke, ino szí 's-nyimi lepou zgucsávajte, more biti vášz gori prímejo, ino vášz ne ospotajo — Szpodobnim tálom te nas Gofzpodár po iméni *Vertes János*, tüdi je tak obhodo. Vcsera szo prisli k-nyemi nikaksi oro'snáti hüdi lidjé, prošécši 'ga sztán, ino dabi te nas Gofzpodár, nyé notri príjao, pouleg toga jészti ino piti nyim je zadofzta dáó, ino gdabi 'se nyim šteo pošztílati, oni kakti nezahválni szlugi, nyegovo dobrouto, szo nyemi z-hüdim povr-

noli. Ár to edno csér majoucsó fzo popad-
noli, ino fzo jo szílov odpelali, ino je 'se
dnesz nász vküp szpravo z-táksim tálom
dabi to nyegovo csér sli íszkat, kako je i'
Ráguel vküp szpravo szvoje priátele, ino
szluge, dabi sli íszkat to nyegovo csér. Ino
po vnougi mejízta j i' vezniczaj hodécsi,
ino íszkajoucsi to nyegovo csér, i' ne ná-
dovsi, teda nam je vu etoj vézi edna baba
povejdala, ino pokázala eto hi'so kaj je
praj eti ta nyegova csi. Bong dáj dobro
tisztój babi. Ali pouleg toga nam je tüdi
lagove glálzi povejdala: Kaj szte toga nas-
sega Golszpodára csér stero szte nam poszili
vneszli, komaj eden fertáo vöre v-toploj
hi'si neháli, nego szte jo vö na mraz zeg-
nali, ino szte nyej nyé deklinisztva lejpi
czimer, ali pártó vzéli, ino szte jo tak
ospotali, stero te nas Golszpodár, csi eto
zvejjo, velika szrczá 'saloszt bode nyih ob-
hajala.

Notrejsnyi Sztarissina.

Kí babe poszlüsajo, oni z-la'smí hodijo.
Dabi tak csimí, kak vam je vas Golszpodár
zapovedao, dobro bi bilou, ali nejszmo.
Isztina, pártó szmo ji vzéli, ár je tou nyej
tesko bremen bilou, nego szmo jo z-táksim
czimérom pokrili, kak fze postenoga 'sensz-
koga szpoula, postene 'sené dosztája. Tou
je pa nyej nej na ospotanye, nego na veliko
postenyé, ár je toga nyej potrejbno bilou.

Vünejsnyi Sztarissína.

Da etc nasse i' vasse récsi kakti vídim
fzo víze pravicsne, ino ísztínszke, záto pro-
fzim váíz, kakti naprej-hodécsega csloveka,
poká'ste m'i meízto, gde ízi z-tím mojim má-
lim seregom doli ízédem, potomtoga íelzti,
ino piti, ka 'de komi drágo.

Notrejsnyi Sztarissína.

Ovo ízi eti doli ízedte.

Vünejsnyi Sztarissína gda pleteník vò dílí.

Poszlühnite mené Ádama ízinouvje,
Kíkoli vu eto hí'so zdaj ízprávlen je,
Dokecs naprej-povejím, mojga ízrczá volo,
Li tecsafz naj nejmam, v-íeziki nevolo.
Zdaj je nassa ízneha, góíztém dár poszlala,
Steroga je gori na ízto djáti dála
Kaj bi darüvala, velike, i' mále,
Kíbode 's-nyega jo, naj mu bou na zdrávje.
Zgovárjanya pri vecsérji, po trej déacski
Óízobaj.

Prva Óízoba.

Rávno ízam zdaj prisao, líbléna obízida
Drága moja 'slájhta, i' moja ízouíízida,
Íafz ízam tííztí, koga ízte dávno csakali
'Seleli ízte mené, da bi me' vídili.
Ne glédajte mojga krátkoga 'sivota
Ni na moja mláda i' gyíngava lejta
Ár práva modríja íelzte v-mojoj glávi
Vízega vcsenyá meízto jé v-mojoj pámeti.
Víza

Víza eta ví vörte, štera bom vam pravo,
 Kaj šzam jašz dokoncsao, hodo i' šztanyüvo
 Vrejdno je vörvanya, kou šzam doprnelšo
 Znáam, kajte vörvali, štera šzam jašz vcsšno.
 Zdaj bode dvej leti, kaj šzam jašz sou v-Soulo,
 Ino šzam 'se trškrát modríšo dokoncsao
 Na veliko vcsenyé šzam šze dávno poudao
 Z-vnougimi moudrimi šzam šze 'se jašz
 štükao.

Obhodo šzam lejpi hvál'ni Nemski Oršzág,
 Nagledno šzam 'se jašz Franczuski Oršzág
 Bio šzam vu Anglii, i' vu Hollandii;
 Dobro znám gde le'sí Ország Arabinfzki.
 Te nazáj pridoucsi v-nasso domovíno
 Li šzo me pouzvali vu Szobotho blatno
 Kaj bi tam Rector bio v-ti vísesnyi soláj
 Vucsiteo zvün réda v-Ábéczfzki knigaj.
 Záto ví tou znájte, kaj šzam jašz vucsiteo,
 Ár šzo moja dela gvüšno 'smetna jáko,
 Da šze pa na veliko cséfzt jašz ne podávam
 Záto víšo czifranje z-tejla tá nehávam.
 Etiva dvá šzta li mojva vörna lápcza
 M'e csrejšle bršeta, vörte, je pravicza
 Oneva cseseta znájte moj'ga 'srebecza
 Na šteriva cséfztou šzpádne moja palcza.

Drüga Oszoba.

Kak m'i gláva šzrbí, kaj zdaj tá jašz csüjem,
 Nad nourov pámetjov krouto šze csüdüjem
 Tak tí mejnis, kaj jašz eta víza pošz-
 lüjhnem
 Tve gízdave récsi, zdá ti víše premecsem.
 Vejm

Vejm da fzi 'salofztne, tú'sne fzmrti Rector,
 Nigdár fzi tí nej bio, niti ne bos Doctor
 More biti nigda, kaj tí bodes háczar
 Ali pa pri csrejdi, kaksí lagov hertar.
 I jaz bi povedao, kaj szam jaz nigda bio
 Ino zdaj bodoucsi, de tou szam fzi zmizlo
 Propria laus sordet, tou szam 'se dávno csüo
 Kí szám szebé hváli, jáko szmrđi známo.
 'Ali dönok glavács tí naj zvejs sto szam jaz
 Odkuda szam prisao, ino kam' bom sou jaz
 Na kákso velko cséft názkori jaz pridem,
 Razmi moje recsi, odgovor ti dájem.
 Jeli fzi gda tí bio v-lejpoj Hispanii?
 Hodo fzi gda vu toj nouvoj Ameriki?
 Najo fzi fze tí gda vu Torizkoni Országí?
 Ali pa v-toj csarnoj bogatoj Á'sii?
 Vidis escse etim vsza iména nevejs,
 Li szamo tí szvojo vel'ko glavou meces.
 Oh kak nourí cslovik! kí fzi fzi tou mizlo,
 Kaj fzi li szám cslovik, drügi pa govedo.
 Jaz vu vszej tej naprej zracsunani mejsztaj
 Nej szam szamo hodo, sztanyüivao vmem'sitki
 Nego szam tam 'siveo, v-lejpoj vrejdnoj
 fzlüsbi
 Kama tí ne pr'des, v-czejlom tvojem 'sitki.
 Zato mo persouno na veliko postüj
 Houbo z-gláve vzemi, i' popazgye deni
 Moji oucs fze vszigdár tí krouito ogíbli
 Csi tou ne bos csinío, bit bodes po glávi.

Trétya Oszoba.

Kaj pa jaz bom múcsao, ka mi ví povejte?
 Gyeto 'se etíva letíta vu zráke

Z-szvo-

Z-szvojom zvisávanyem, de nejszta doubila
 Niti eden eselzneek, szta nej zaiz ü'ssila.
 Odörna Kanálszta zdaj povejta meni
 Csi je nej tak, kak szo, odváj moje mészli?
 Kaj szta zamán esloveka, tak fzi jaz szmészim
 Hitro sze znorita, tak odváj jaz szoudim.
 Nejszta dalecs prisla esese v-szvojem vcsenyej
 Prázna je váj gláva, esese doszta tribej.
 Na'to gosztüvanye kak szta szmela pridti
 Vu szvadbenoj hi'si, szebé zvisávati.
 Razmita, poglenta mené, jaz szam, ka szam,
 Preveliki Goszpon, malo kaj Kráo nej szam
 Vu drügi Orízagej, jáko szam hiresni
 Ár ma lejpa dela, velka szo pred-vízejmi.
 Jaz szam olzloubodo Krále od szmrti nyih
 Gráczio, vnougi senk, jaz szam doubó odnyih
 Zdaj mi skoudi szrecsa, v-drügom od onoga
 Dráge vnouge szrecse mám od szvejta toga.
 Vídís, kak ta szneha, meni gléda v-ocsí,
 Dobro jo pogledni, ona zdaj ne gyecsi
 Rada bi fzi z-menov lepou zgucsávata
 I' na moji líczaj bi mené küsnola.
 Ali csi zdaj nem're tü biti vrejmena
 Te bou, gda, nyé dela'do vsza dokoucsana
 Zdaj Zárocsnik má nyé rokou, vu szvoj' rokáj
 Ali ne'de vszigdár szedo pri nyé bedráj.

Prva Ofzoba.

V-proufzti récsi vszáki cslovik etak právi:
 Vszáki Czigán szamo szvojga konya hváli,
 I szpodobnim tálom, koudis szvoj bot csíszti,
 Navadila izta sze, nyé nalzledüvati.

Vou-

Vonesi m'i mecseta, kaj neznam déački
 Bár fze hodmo štúkat, csi neznam horvački
 Tak gda bodta csíla v-szebi ta pravila:
 Kaj szta me' nevrejdnó zdaj tak ospotala.
 Jeli znáta eto, ka zadene panis?
 Z-tov recsjouv fze glíha, jeli bár nej lapis?
 Csi neznata zakaj csefkecseta gratis,
 Szka'süjeta modroufzt, fzvojo zamán gratis.
 Kakda naprávita meni z-krüha kamen?
 Jeli kaj zbroditi tou nemreta zráven?
 Ali jaíz tou lejhko, z-mojim perom vcsinim
 Denmo záto próbo, csi tou jaíz ne szpunim.
 V-déačskom jezíki v-panisi íscsi tou
 Mefzto litere p. litera s. naj bou,
 Na szredíni písi p. zbrisi doli en
 Lejhko tí naprávis csedno z-krüha kamen.
 Kaj pa csi fze escse zacsnem modrüvati
 Z-te Philosophie vcsenyá zbrojávatí
 Csinanyou szkrb ne bos meo z-tébe szomára
 Glih preczi naprávim, ali Goliáta.
 Dobro znáte szomár má dvej dúgi vihej
 Natúra je tebi zrendelüvala dvej.
 Jeli bár ka ti zdaj tva vüha grmíjo?
 Kaj szomár posztánes, na tou ti sümfjo.
 Góliát pa má dvej dúgi novej známo
 Pouleg toga krátko plecse kak mí mámo,
 Tou obouje-dvouje nájdeíze vu tebi
 Záto fzi Góliát, vfzáki dobro vídi.
 Zdaj vüva lí eto meni raztolmacíta,
 Potom moj bot zdr'sim odvájno ga hrbta
 Ali csi meni tou zdaj nedopovejta,
 Szomár, Góliáta, obá ofztáneta.
 Vfzá.

Vízákí dobro vídi, mo veliko modroufzt,
 Nezapopádjena, kak je moja esednoufzt,
 Ali da ízo meni tá zobsfztom nej dána
 Záto doli z-íztola, m'í naj bou kaj tála.

Drúga Oszoba.

Z-etim ne-bos dalecs sou brátecZ lübléni
 Vöri m'í kaj v-etom nejga te modroufztí
 Li vüfzta milüjem, lejhko je zbroditi
 Ino vídim ízebi, tou nevrejdnó biti.
 Da ízi pa ne mífzli, kaj bi íafz tou neznáo
 Ovo predevízejmí povejm ócsiveíznó:
 Kaj ízi eden Kanáfz, pred-vízejmí je znáo
 Záto tvojo modroufzt, etak mo rafzkládao.
 Té tvoje récsi ízo v-toj dúgoj frilíki
 Znás tou tí kaje nej dobro vu prílíki
 De véksi je hafzek meni polfztánóti
 Záto ízam nej olfztao vu toj rú'snoj lá'sí.

Trétya Oszoba.

Kaj tak csefkecséta vüva naj zadnyejsa?
 Dabi ízamá bílá náj plemenítejsa,
 Tou scsém da za mojim hrébtom obá íztójtá
 Pouleg méne escse vüva íze ne gyenta.
 Kak' ízta obhodíla zdaj eto nej dávno
 Gdá ízam notrí prísáo, íafz vu foulo vájno
 Roké, nogé, vama ízam dáó djáti v-klado
 Lejhko ta zasínyak zaprtíva vütro.
 Ka tak brbecséta, kak' vonyécsa ízójka?
 Mecséta, lücsata ízebé kako ízraka,
 Gyeto vájna pamet, kak kouvran je csarna
 Zavüha vaj zmlátím tak, kaj tá ízpádneta.

Nyíva

Nyiva recsi nancs fzo vörvanya nejvredne
 Ár fzo nyiva glavé, kak' kozoule, prázne,
 Bár dabi meo eti vel'ke kufzte bote
 Zdáj bi hitro zravnao, nyiva fzlouke hrbte.
 Jafz fzebé ne hválím, toga fzam fze nej vcsio,
 Edno pravicsmo rejcs, nigdár fzam nej pravo
 Ár fzam ílztino nyou dofztakrát zamüdo
 Nigdár v-fzvojem 'sítki, pravicze fzam
 nejznao.

Jafz fzam fze obracsao vu vnougi palacsaj
 Vcsáfzi fzam i' táo meo, vtrdni kufzti palczaj
 Dofztakrát fzam fzam nej bio zaprt v-klado,
 Nemeski cslovik fzam tou mi vörte fztámo.
 Nej dávno, kaj fzo me zváli v-kataníjo
 Steli fzo mi dati cséfzt Kapitáníjo
 Ali nej fzam 'selo meti tou bogáfztvo
 Niti nebom sou na etakse gofzposfztvo.
 Za bougse jafz dr'sim na lüczkom tanyejri.
 Lepou jelzti, piti, pomali miditi,
 Kamakoli idem, gotov nájdem moj fzto
 Víno, i' pecsénye, denejo m'inafzto.
 Ne - bom ízi tou mífzlo, kaj bi fze ne hráno
 Ino vu Országí cséfzti nebi doubó
 Z-Gofzpodouv pri fztoli, kajbi jafz ne fzedo,
 Kak fzam jáko moudér, vízáki tou zná dobre.
 Nej dávno kaj me je velka fzreca najsla
 Povfzéd ma dobrouta meni je razísla
 Obrácsa fze kolou mojega iména
 Záto naj bou konecz eti mojga gucsa.

Prva Oszoba.

Vöfze povrnémo 'se z-sálnóga gucsa,
 Stera fzmó vam steli povedati z-fzrezá
 D. Naprej

Naprej prineszemo, escse mí nakráczí
 Stero szmo sze szamí mí návcsili v-Gráczi :
 Lejpo delo je tou, kí 'sivé v-radofzti
 Kí sze na'tom szvejti nikaj ne'salofzti
 Ali jaz fzi mífzlim, tá szo všza zanikoj
 Ar radofzt, vezzeljé, obrné sze na joj.
 Na szvejti draglega nega dugoványa
 Nego dobra-vörna 'senicska dománya
 Táksega hí'snika, drefzeljé ne dójde
 I szrczé boleznofzt, na nyega ne pójde.
 Ete 'senin tüdi 'se na tou nakano
 Steroga je Gofzpon Boug niti nej vkano
 Stero sze je nad-nyim dnésní dén zgoudilo
 Na veliko radofzt nyemi je szpadnolo.
 'Sívte vu radofzti prelübleni moji
 Všzáka pogibelnofzt, naj szhája odváfz zdaj
 Kvám naj ne prídejo ta hüda pripetyá
 Dabi všzi doubili, 'selejím zmojga szrczá.

Drüga Ofozoba.

Da szmo pa mí trijé szirmaski déáccke
 Nemamo zakój bi küpili papére,
 Bár bi meli štiri grosse ali líbre,
 Za nyé bi küpili fzi mafzne pecsénke.
 Naj vörje tou všzáki, za trüd nam ne'de'sao,
 Ali dönok záto pejnaze vmememo,
 Te lejpe vrtanke 'smajhno pojejmo:
 Za vasse zdrvávje sze, vína napijémo.
 Záto zdaj všzáki szvo mosnyou hitro jemli,
 Nasso dobro volo všzáki zadovoli,
 Szirmaske déáke, vrejdno naj pomága
 Stere dobre dári, Boug nyim lepou plácsa.

Gda od szvádbe dár dobíjo te prvi pá etak
zacsne :

Prva Oszoba.

Blagoszlovlen boj Bog! v-nebészaj visziki,
Ka je obdr'sao vász vsze vu zdravom 'sítki
I kaj szte obšztali v-'selnoj mirovcsini
Ino, kaj szte na'to szvádbo vküp szprávleni.
Csi bi vam jasz ne bio na velko zmécsavo
Dvej, trí rejcsi krouro bi vam rad povedo
A dabi sze prve jasz mogao napiti
Tejm ráj bi sze zacsno jasz zvami gúcsati.
Cstém vu Mó'sesovi knigaj velki kuszti
Rávno v-oni knigaj, v-prvom, drügom táli
Kaj je zrendelüvao Boug v-szvojoj mo-
droušzti
Vsze dobro na szvejti, v-szvojoj dobroj
vouli.

Oprvics je sztvouro Gofzpon Boug Ádama,
Ino Evo 'senszko nyemi tüvárissa
V-Paradi'som nyiva lepon je polztavo
Kaj bi tam 'sivela, doszta nyima vdejlo.
Tanácsiam i'jasz to 'senitev lejpo
Táksemi mladenczi kí zná tüváristvo,
Lübi i' privoli to lejpo jedinsztvo
Ino scsé viditi nebešzko králesztvo.
Glédaj'seno kakje mocsna liki en mecs
Szvojga Mo'sá v-hi'si, zelení sze prevecs
Delo dobro teesé, ár tüvárísicza
Pouleg szvojga Mo'sá dobra gazdaricza.
Bogme vöri tou tí, senitev je dobra:
Ár znás kaj 's-nyé szhája velika dobrouta

Na hi'so moskoga, csisztoucsa, lepota,
 Dober gláfz, drági kincs, velika gazdíja;
 Szvojga Mo'sá blágo lepou vkupe szprávla-
drugim odáva.

Nyegovo poszoudo lepou doli z-csízti,
doli pokvápi.

Szebé, ino Mo'sá, ona lepou gládi
pri pécsi szedí.

Nyegovo pojístvo, jáko povéksáva.
tá zaprávla.

'Sena szvojga Mo'sá krouto lepou hráni
ne szküha nyemi jeszti.

Od hüdi-delnikov, csesztou'ga obráni
dobro' ga dá zbiti.

V-nyegovi nevoljáj z-szrczá nyega vrácsi,
bole'ga csemerí.

Vu'salofzti nyega krouto obátriví.
trno'ga 'salofztí.

La'ses, ár je hi'se vörna pomocsnicza,
velika manyicza.

La'ses, ár nyegove pejnaze zdr'sáva,
vše je zapíja.

V-'salofztnom pripetyej z-szrczá'ga bátriví,
bole'ga raszrdí.

Vu betégi nyega csesztou glédat hodi.
nyega ofztáví.

Csüjes stoda fzi tí? doszta m'i ne mrmraj,
 Ovo más pecsénye, bole vu nyíh 'slabráj
 Kaksté obhodim, bot, ti na hrbet szpádne,
 Dokecs lépou gucsim, odhájj od-méne.

Drüga Ofzoba.

Jaj nevolen musti! ka fzo ti koj dalé
Te'sene? fzo té gde, lejhko podmítile
Kaj nyé jáko hvális, doubó fzi vrtanke,
Záto nej csüdo, kaj fzo te ofzlejpíle.

Neznas kak je Eva zgübüla Ádama?

Po Adami pa vezš národ, toga fšvejta.
Prošzim te' povej m'i, djála drügi hašzek
Ka je prineszla na nášz 'salofszten 'sítek.

Jákhel je Sisero li z-reesjou v znorila
Notri vu fšvoj sator, tam'ga zapojíla
Trüdnoga csloveka, nyega je vujšzpála
Potom nyemi v - glavou czvek notri
fšmeknola.

Znás, ka je vcsiníla Delila Samsoni?

Vlašzé je obríla tomí nevolnomí
Ocsí vö - fškopala mocsnomí moskomí,
Etak je vcsiníla veliki spot nyemi.

Ka vcsiníla Judith znás z-Holofernessom?

Všzejkla nyemi je kraj glavou, fšvem
palassom.

Abimelek krála, z-vel'kom gyedrnofsztyom
'Senszka je lücsíla fšzamo z-ednim kamnom.

Dönok tí tak jáko hvális všzáko 'seno,
Ali pouleg edne, jašz prifšégao nemo,
Ár při nyih ne vídim, velikoga hašzka,
Edna hüda 'sena, fštou mo'souv zapela.

Cšüjes brátec! došzta fšzam po-fšvejti hodo
Tüdi píslívoga Czigána fšzam vido,

Došzta vnouge to'sbe, jašz fšzam odti'sén
csüo

Záto fšzam i' jašz nyé, všzegavejcs odöro.

Prva Oszoba.

Odhájaj la'slúvecz, niscse ti ne vörje,
 Ár 'sena ízvojega mo'sá vis postúje
 Pojístvo, gazdíjo nyemi pozdigáva
 Ino nyemi 'salofzt rada povéksáva.
 Nej tribej nikakse 'seni nazáj vlejke,
 Po vouli kühanye, má prélzti koudile
 Kolovratov z-grebnov prejouv obrácsanye
 Okouli ízve hi'se li vörufztüványe.

Po kresmáj hodi.

'Sena kkti íz táne, preczi sze obrácsa,

Krejga sze.

Dabi ízve pojístvo povéksati mogla

V-poszteli pole'sáva.

Mo'sá kak' hránila, tou fzi premisláva
z-drügimi raj'siva.

Potom, kaj bi lepou 's-nyim v-méri 'sivejla.

's.nyim sze nyefká.

Tí csi bi ízvojega postenyá ne glédao,
 Vídis to paliczó, na hrbet bi ti dáo,
 Za tou csefketanye jafz bi jo gori djáo
 I ino pecsényo, k-lampam bi ti poudao.

Jafz bi jo pa pojo.

Ví lübléni moji! 'se m'i odpüfztite

Zavolo Korhela mám odídti znáte.'

Zdaj ízte kvár vcsínoli, kaj ízte nafz püfztili
 V-hi'so notri k-ízebi, ár ízmo prevecs bíli.

Nouve hí'snike pa, Gofzpon Boug pomori

Od vřzega hüdogo vřzigdár nyé obari

Szvojim ízvétim dárom Tí nyé blagofzlovi

Po ízmrti nyihovoj je pa k-ízebi ízpravi.

Fasenszka Szlobouda.

Minoulo je 'se fzeden tyednouv vu etom leti,
Kaj szo fze moji szvetki zacsno li 'se szvetiti
Vu steri, kaj szte v-szrczi ví lübilí, 'seleli,
Vu plészanyi, v-mu'siki, zadofzta szte táo
vzéli.

Nej dávno i' Pleszicza vafz je dobro gosztíla
'S-nyouv je tamí bio Czitherás, i' z-vínom pu-
na pütra

Vnogokrát vam je vas gút szüjhe szline po-
'sérao

Medlounvo plészajoucsi, kaj fze je tá podérao
Oh drágo zláto vrejmen! da fzi hitro odíslo,
Tou moje szvetlo szuncze, oblácsno vrej-
men szkrilo,

Moja radofst,z-sterov je szrczé bilou vefzélo,
Totá je vfzo vefzeljé, z-dnévom vrét je
minoulo.

Znám da 'se vnougi 'senin on vu szvojoj
kamuri

Szvojoj tüvárissiczi rokou má na sinyaki
Kí pa prážno kosaro doubo té fze 'salofztí
Szvoje vefzeljé íscse, na drügom gosztü-
vanyi.

Vnougi szvoj fundamentom kam szvojega
blá'sensztva

Kam szvojga prísefztnoga tú'snoga dugo-
ványa

Zdaj je polo'so — komi je 'senítev püs-
csena,

Notri do szmrti nyemi bode tüvárís hí'sna.

Vnogo je drkao, csi je doubó tŭvárissiczo,
On je nej meo doszta fzna, da oblejtao
vefzniczo,

Ali poetomtoga on bode joukao tú'sno,
Vidoucsi fzvojo 'seno, kaj fze hŭdou o'seno.
Szmejsno fzam doszta glédao vnouge vŭno ne
pŭvce

Kak fzo obracsali fzv'e nekepesne lampi-
cze

I 'sionate poplate, fzlouke nogé bolécse,
Vidoucsi i' od plézfanya vö obrnyeno ple-
cse.

Gofzlarfzko nouto komaj kak fzte ví zacsütŭli
Vízáká vassa kotriga, 'sivejla fze vam
v-tejli.

Ino csi je czifrafzti Zvacsin vám prisao
k-hi'si

Etak fzte teda erkli: pŭfzŭj fze vfzáki dr'si.
Csi fzte pa pozváni nej bilí na gofztŭvanye,
Oblekávali fzte fze vu csarne rŭ'sne fzik-
nye

Szvoj obráz zamazali fzte fzi kako kouv-
ranye

Tak ví notri přidoucsi na poŭteno gos-
csenyé.

Níki pa fzvoje vŭfzé z-koudilov povéksáva
Drŭgoga je pa z-bejlim pérjom nabitta
gláva,

Vnougoga kecska, kako cziganjŭzka je
krlava,

Ni doli nenamála vrág tejla nyegovoga.

Níki fze pa v-fzomárfzki kejp rú'sno oblicsáva
Drügi pa vu Konjíz koga, na sinyak zvonecz
dejva,

Zavüzdo pelajoucsi, fzpameten fze fzméjáva,
Ka je cslovecsa konjízka vel'ka grátala gláva.
Vnogokrát ne fzláno i' netrebno izmo mí jeli,
Dofztakrat fzmó fze fzenenov pámetjov mí
fzméjáli,

Náj bole pejnaze fzmó je mí nej milüivali
Ár fzmó mí vízáki tanecz za pejnaze küpili.
Ali dobro je — zdaj je li bilou vrejmen toga,
Melzto, dén, híp, i' vóra, krouto jáka prílika,
Zdaj fze nyemi gyenejo mozgouvje notri
v-glávi,

Vfzákomi kí koli fzvo' pamet má notri
v-lágvi.

Li v-pétek, i' v-fzobato fzamó fzi pocsiáte
Nemate delavne dní, nemate ni nedele,
Ali po vrejmeni tou fzvoje dobro vezelje
Merkajte da 'salofztno nigda ne objoucsete.
I jafz tüdi Piáncza da fzam Oízobo noízo,
Pod nyegovo záíztavo, dofzta fzam jafz poíz-
véto,

Ino dokecs z - vezeljom fzam fze nej na-
puno

Za vasso volo vnougi vroucsi prájh fzam
po'sérao.

Zdaj pa, da 'se Piánecz fzvo fzloubou od váfz
jemlé,

Komi ízte do eti máo, fzvetíli ete fzvétke
Odhája od-váfz, priváfz, du'se biti 'se nescse,
Záto 's-nyim 'se prav vízáki zadovolen naj
bode.

Tou velí, kaj szte'ga do fzej d'oub z-me-
fzom dr'sali

Potom z-ribami, z-rákmi, z-piskourmi te
'siveli

Stero csi lübite ví, tou fzamí dobro znáte
Ali nyemi nej tribej — záto z-Bógom ofz-
tante.

Na zdrávje vam plészanye, na zdrávje ne-
hejnyanye

K-zdrávji nemirovcsina, k-zdrávji piáncsi-
vanye

Gde gyecsi ino etak velí vel'ka nedú'snofzt:
Oh tí k-niesemi valon preminoucsa zob-
fztojnofzt!

Konecz je 'se vfzejm etim — Jaj drági mo-
ji szinki!

Kelikokrát szte me ví lübléno obímali,
Ofztávim jasz vász vezdaj, oh drági moji
bráczí!

Minouli fzo m'i fzvétki, tou vam velim
nakráczí.

Eti vász néhám moji lübléni! od-vász idem,
Ar lübéznofzti vassa vecs napaniet ne jemlém,
Nemorem vecs hoditi jasz vu vassa fzfprá-
viscsa

Gde fzam gousztokrát glédao, fzkákanya
radüjoncsa.

Poszt bode — Bougi tüdi 'se vrejmen posz-
vecsüjte,

Ali pa Popom fzflepécs z-tej dnévi engedüjte,
Dokecs na te zeléni Fasenik odprém ocsi,
Ino znouvics bom plészao, gyo, i' pio
zvami zoucsi.

Nike peszmi.

Edne po'saliivane Mo'sá vzéte 'sené peszen.

Nouta : *Jaj zgübo szam 'seno.*

'Salofzten moj 'sítek, Tü'sen moj prebítek,
Kaj szam mo'sá vzéla, 'Sena szam polztála;
V-blá senfztvi szam bíla, Da szam dekla
bíla; Nej szam fze mantrála, Ni szam nej
joukala.

Ráfzla szam na fzvejti, Kak fciesek na vejki,
V-czejloj fzloboscini, V-lejpoj mirovesi-
ni; Vefzelécs nad sorsom, Nad mojim dé-
vojfztvom; Nej szam fze mantrála, Ni szam
nej joukala.

Dévojiztva vejcsicza, Ma lejpa párticza,
Trouft je meni bíla, Ar me' nej te'síla, Ino
fzmejm praviti, Takaj premifzliti; Nej
szam fze mantrála, Ni szam nej joukala.

Vlejpom tüváristvi, Zlejpimi mladénczi,
Dofztakrát szam bíla, Szebé ka'süvala;
Bíli fzo m'i radi, Mené küsüvali; Nej szam
fze mantrála, Ni szam nej joukala.

Nej me je zapelao, Csi glih me' je lübo,
Csíizta je ofztála, Lübézen med nama;
Szlobodno je tekla, Na vodi ma bárka;
Nej szam fze mantrála, Ni szam nej joukala.

Küsüvali fzo me, Obímali fzo me, Z-menov
fze sétali, Za roké dr'sali; Vu Püngrad
pelali, Tam rou'se trgali; Nej szam fze
mantrála, Ni szam nej joukala.

Jedína szam fzpála, Szlatko pocsfvala, Na
fzvojoj poszteli, Brezi vfzáke mífzli. Gda
szam-

szamkoli stejla Szam fzi popejvola; Nej
szam fze mantrála, Ni szam nej joukala.
'Ali jaj 'se meni! Nescso fze mi pefzmi, Ma
radofzt odhája, 'Salofzt me obhája; Kí je
fzeo kre méne, Zapelao je mené. Jaj
czvejtek dévojszva! Kaj szam te zgüblla.

Mo drágo czáčzavnofzt, Mojga szuncza izvet-
lofzt, Oblák je 'se zakrio, Szüjhov vejkov
pokrio; Mazeléna vejka: 'Se je poszejhno-
la, Jaj czvejtek dévojsztva! Kaj szam te
zgüblla.

Mou's gor' na poszteli, Decza pa v-zíbeli,
Ne dájo m'i szpati, Niti pocsívati; Jocs m'i
terga szerczé, Szkúzno m'i je lícze, Jaj
czvejtek dévojsztva! Kaj szam te zgüblla.

'Siva bom sla v-grob moj, Tam nájdem szvoj
pokoj, Jaj! jaj! Koma bom sla? Kaj bi
fze ne najsla; Na víszike brigé, Ali pa na
dolé. Jaj czvejtek dévojsztva! Kaj szam
te zgüblla.

Peszen: Od sztáre'sené, i' mládoga Mo'sá.

Oh jaz szirouta neznam kam! Szkoro me' je
povszédik szráam, Mo'sá szam fzi 'se zebrá-
la, Kí me' vízak' deñ nakli vála; Kak' fze
malo kaj zapoji, On me tucse, on me'
bíje. Oh bedáfzta szam bílla! Száma szam
fze vtopíla.

Sztára'sena, mládi pa Mou's, Da je tou eden
csüden tí's, Eden drügoga razlácsi, Z-toga
prído szamí jocsi; Moudre sztoukrát ocsí
noszim, Od 'solofzti szmrt fzi profszim.

Oh

Oh bedášzta szam bíla! Száma szam sze vtopíla.

Vše kajkoli má na szebi, Tou szo moje teske szkrbí; Blágo doubó je pomeni, Boug dá pamet sztáro j'seni, Bole bi m'i szamój bid ti, Neg' pod táksi járem idti. Oh bedášzta szam bíla! Száma szam sze vtopíla.

Novczi moji jaj prejsli szo! Kako lajnšzki sznejo totá szo; Hi'so nyemi szam prejk dála, Z-daj me' má'se brezi szala; On sze dobro z-mojim gosztí, Dönok m'i tere m'e koufzti. Oh bedášzta szam bíla! Száma szam sze vtopíla.

Idi baba, m'i veš: szpát, Nacsi dobís na glávo bot; Na-tou ne szmejm nikaj recsi, Ritko sze joucsem pri-pécsi; Deczo mojo m'i pregánya, Mené goni z-moj'ga sztanjá. Oh bedášzta szam bíla! Száma szam sze vtopíla.

Peszen: *Od pét piáni Báb.*

Morem idti k-mojój Kumi, Ár m'i nikaj v-glávi sümí, Nej szam sze dobro zeszpála, Do pou-noucsi szam plészala.

Vinszka moucs me' je znorila, Száma pécpintov szam szpíla. Pilé szmo líki szelztríce, Od pou dnéva tam do kmicze.

Mo'séve szmo mí znorile, erkoucs: kaj szmo v-Czérkvi bilé, Mí szmo pa v-peovniezaj bilé, Szamo sztáro víno pilé.

Bilou nász je pét v-toj klejti, Vszáka fzelej-
nya brez' pámeti, Kaj kaj fzmó fze fzpó-
mínale, Mefzou, bejli krüh fzmó jele.

Edna velí: píte kuma, Naj nam bode gláva
puma. Drüga fze za grejhe jouse, V-fztá-
ro víno krüh namácse.

Trétya 'se-k Bougi zdiháva, Notri v-kant-
lo fze zgledáva. Ta strta mo'séva tou'si,
Z-pefzmíczov po fztouli rú'si.

Péta velí: pojmo domou, Naj fze nam ne
zgodí hüdou. 'Smetno fzo fze gor' zdignole,
Trí na glávo fzo fzpadnole.

Edna to drügo zdígala, Boug pomágaj! je
Kricsala. Odísle fzo puma blata, Najsle
fzo zaprta vráta.

Nouta: *Meg holt feleségem.*

Jaj zgübo fzam 'seno! Ali jáko kefzno,

Tá je moje dobro, Bár dabi 'se dávno.
Szkerbliva je bíla, Vfze je zaprávila, Vína
Je nej píla, Pijana je mrla.

Dabi prisla nazáj, Stero Bo'se ne dáj!
Poszto bi fze rad zdaj, Naj ne príde
nazáj.

Kak bi jo postüvao, Za vlaszé jo tézao,
Kak bi jo küstüvao, Po herbti jo mazao.

Nyéna rejcs prelejpa, Mrmrava je bíla,
Mené je troufala, Povfzéd dreszelíla.

Tüvámis moj drági! 'Selejm: idi k-vrági,
Sztáni gori sztáni, Bole tam ofztáni.

Deszélnoga troustoj, oh ne hodi nazáj!

Vu moji nevoljáj, Nego tam pocsíváj.

Ah! kaj bom 'se csinio? Iľzkao bom fzi
lepso, Bodem fze' salofztio, Vejmda náj-
dem bougso.

Idem v-Czerkev molit, Na kresmou vıno pıt
I za nyou fze posztit, Z- szrezá ıze
veszelit.

K o n e c z.

POKRAJINSKA IN ŠTUDIJSKA KNJIŽNICA

MURSKA SOBOTA, p. o.

ŠTUDIJSKI ODDELEK

Grajska 2

Ann. für

vermisste Mineral

in der Schweiz Nr. 22

Jahr 1903

in fol. 10

Kniga starisinske
Zamladi Jona Kova senidev
vru seri ke najdo Lejpe,
prilike. 1898

Čestne Knige Nemeč
Mihala Ki je Lese za pravi
ti more zri Dobro pre misliti
Kak more Dvanajset
Členc, prederšati pa
Dvanajset Raniski, placati
ti Čre knige. R